

Wotzecz we Nebeskach ſmijelny je, hewak nemojecze ani jeho Djeczi, ani moji Bratsja bydž, kiz ja was ſmojej Krivju wot Rjechow a Sſmercje wumof ſhim. Pschetoz wy macze jeneho Boha a Wotza w Nebeskach, fotremuſ ſchitku Žalosz a Kſhiwdu wopokafali ſze, jenu jeniczku wot jeho Pschitafnjow djerzeli neſſe, ale ſeze je ſchje pſchesſtupili, a kiz by te hodla Uržachi doſz mijet prajicž: Dyrbjaf ja mojeho Sſyna ſa tajke grundluſe Djeczi dacž? kEzertei ſnimi, kHeli ſnimi; Pschetoz woni ſo me neboja, me nelubuja, a nedowjerja ſo mi: Alle ſazpju, hanja a hidja me, ſwarja a ročja ſo pſchi mojim Meni, pſcheszehaju a tamaju moje Sſtowo, ſu Starſhim a tej Woschnoszi nepoſtuschni, ſu pſchi tym Mordarjo, Mandželſtwa Camarjo, Paduſchi, Lichomnizy, a tajzy, kiz ſo pſchizahaju a nedjerza. Skrotkum, kiz ſchitke Štosze wobendu; pſchezo preč ſnimi, diež ſtuscheju.

Tak mol Boh (praji Krystus) kram rez, ale won je neczini: Pschetoz nela- dawſchi na waschu Štoſz, je won tolla dobročiwy a nadny, a nedawa niz jeno Eſjeto a Žiwenje, Indž, a Pijcze, Žonu a Djeczi, Žiwnosz a Potrebnosz knjetzischemu Žiwenju, ale teſſch ſwojeho Sſyna, a to wjeczne Žiwenje.

Tajku ſsmjelnosz dyrbicze wy teſſch wuknycz wopokafacž. Pschetoz dy by teſſch tebe njechto wobſchkođit, a tebi njechto ſčinit, kotrež ſo teži nespoda- ba; ſchto je to pſhečiwo temu, ſchtož wy husto a grobnie pſhečiwo Bohu wo-

bendiesch? Želi ſo da Boh tajku wulſu ſsmjelnoſz ma, ſo ſwojeho jeniczkeho narodjenego Sſyna ſwojim Neſches- cjalam ſchenkuje, ſo bych u pſches njeho wot Rjechow a Sſmercje wumojeni by- li; dawa nam ktemu Duschu, Eſjeto a Kublo, a wſchitko, ſchtož potrebam, dježz won ſwoje Schtrazy, jako Krupy, Riemanje, Blotkanje, helski Wohen a wſchitke Neſbožje poſlacz dyrbjaf.

Tak wukn teſſch ty po takim Herem- plu czinicž ſo by ty prajicž mol: Hacž me runje ton, aby tamny, tak woſozh iara roſnijewal je, ſo bych jeho tym Eſerwjam kſežranju podacž dyrbjaf, da je tolla noch- zu czinicž: Pschetoz to by jeno jena pohanſta, a niz kſchessijanſta ſsmjel- nosz byta. Je won ſhe a neprawje na- demnu cziniſ, ſchtu da wje, dje ja to ſa- ſlužit ſym. Ja jemu njetk nochzu dacž wotczerpicž, a jemu nježe ton starý Dol doptacžicž, dokelž mojei Pomožn trebny je. Pschetoz ja widžu, ſo Po- možn treba, a ja moju jemu pomhacž. Tak czini moj Wotzecz we Nebeskach ſomnu teſſch ic.

My widžimy, kajku Štoſz a Schi- balſtvo ton burſti Luid ſchudžem cjeri; dy bych u ſwoje Wježy, kiz na Wici pſchi- nešu, droho pſchedacž moli, dyž teſſch dobrý Čiaſ je, woni bych u je radzi czini- li, tak, kajž je czinicž neſmedža. Tak je teſſch w Mjeſtach. Koždy romadži Pen- sy, piye, a žere, woblje a ſjebe jedyn te- ho druheho, diež može. To molo knaj- menschemu jeneho mersycz, a dyž woni ſaſo do Muſu pſhindu, na tajke Myſlje pſchi- (B b)